

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY
(anonymizovaný opis)

Okresní soud v Tachově rozhodl v hlavním líčení konaném dne 26. 10. 2022 samosoudkyní Mgr. Petrou Psohlavcovou,

takto:

obžalovaný

[celé jméno obžalovaného],

narozen [datum] v [obec], trvale bytem [adresa obžalovaného], t. č. ve výkonu vazby ve Věznici Plzeň [obec],

je vinen, že

nejméně v době od 15. 11. 2021 do 18. 11. 2021 v okrese [obec] vedl konverzaci jednak prostřednictvím krátkých textových zpráv (dále jen SMS) a zároveň přes sociální sítě WhatsApp a Instagram pod jménem [jméno] vše z telefonního čísla [tel. číslo] s nezletilou [celé jméno poškozené], narozena [rok], která se v té době nacházela v okrese [obec], kterou při jejich konverzaci opakovaně požádal o vytvoření a zaslání intimních fotografií, ačkoliv věděl od samotného počátku jejich komunikace, že je poškozené nezletilé [celé jméno poškozené] 10 let, přičemž nezletilá [celé jméno poškozené] jeho žádostem vyhověla a na základě jeho požadavků mu zaslala několik vlastních obnažených fotografií mající pornografický charakter, když konverzaci s nezletilou [celé jméno poškozené] včetně zaslaných fotografií mající pornografický charakter vytvořených nezletilou si ponechával uložené ve svém mobilním telefonu, a nejméně ke dni vydání svého mobilního telefonu značky Xiaomi Redmi note 9 AT modré barvy se [příjmení] kartou [příjmení] mobile policejnímu orgánu Policie ČR dne 13. 2. 2022 v telefonu měl uložené kromě shora uvedených fotografií nezletilé [celé jméno poškozené] nejméně dalších 20 fotografií a 3 videa pornografického charakteru zobrazující děti,

tedy jednak přechovával elektronické pornografické dílo, které zobrazuje nebo jinak využívá dítě nebo osobu, jež se jeví být dítětem, jednak přiměl, svedl a zneužil dítě k výrobě pornografického díla,

čímž spáchal

přechin výroba a jiné nakládání s dětskou pornografií dle § 192 odstavce 1 trestního zákoníku v jednočinném souběhu s přechinem zneužití dítěte k výrobě pornografie dle § 193 odstavce 1 trestního zákoníku, a

odsuzuje se

podle § 193 odst. 1 trestního zákoníku za užití § 43 odst. 1 trestního zákoníku k úhrnnému trestu odnětí svobody v trvání šestnácti (16) měsíců.

Podle § 56 odst. 2 písm. a) trestního zákoníku se pro výkon tohoto trestu zařazuje do věznice s ostrahou.

Podle § 70 odst. 2 písm. a) trestního zákoníku se mu dále ukládá trest propadnutí věci, a to mobilního telefonu značky Xiaomi Redmi note 9 AT modré barvy se [příjmení] kartou [příjmení] mobile.

Odůvodnění:

1. Při hlavních líčeních soud zjistil a má za prokázaný skutkový stav popsany ve výrokové části tohoto rozhodnutí. Obžalovaný souhlasil s popisem skutku, skutečnosti v obžalobě označil za nesporné. Státní zástupkyně měla za to, že lze přijmout prohlášení viny. Vzhledem k prohlášení stran, obsahu spisového materiálu, nebylo nutno o těchto prohlášeních pochybovat, a proto soud upustil od jejich dokazování ve smyslu § 206d trestního řádu. Soud nepostupoval dle § 206c trestního řádu, neboť se neztotožnil zcela s užitou právní kvalifikací v obžalobě.

2. Obžalovaný k osobním poměrům vypověděl, že byl zaměstnán jako operátor. Příjem činil 25.000 Kč – 35.000 Kč. Má syna, o kterého se řádně stará. Má dluhy ve výši asi 300.000 Kč. Užívá léky na tlak a alergie, má operovanou nohu, slezinu, žlučník. K věci uvedl, že trestnou činnost doznává, dlouho zvažoval, zda se nezletilé poškozené omluvit. Nakonec to neudělal, protože jí nechtěl vystavovat další psychické zátěži. Dále vypověděl, že nemá žádný vzorec, podle kterého by si vybíral osoby, se kterými komunikuje přes sociální sítě. S nezletilou poškozenou nikdy nedošlo k žádnému fyzickému kontaktu. Trestné činnosti litoval.

3. K otázce případného uložení ochranného léčení, vzhledem k další trestní věci obžalovaného, sp. zn. KRPA [číslo], vedené Policií ČR, Obvodním ředitelstvím policie [obec] I, SKPV, odborem obecné kriminality, 6. oddělením, která prověřovala podezření ze spáchání zločinu pohlavní zneužití dle § 187 odst. 1 trestního zákoníku, přechinu ohrožení výchovy dítěte dle § 201 odst. 1 písm. a) trestního zákoníku, přechinu výroba a jiné nakládání s dětskou pornografií dle § 192 odst. 1, 3 trestního zákoníku a přechinu navazování nedovolených kontaktů s dítětem dle 193b trestního zákoníku, která byla dle zjištění soudu nakonec policií založena, neboť nebyly zjištěny jednoznačné a bezpochybné informace, že by mělo dojít ke spáchání výše uvedené trestné činnosti, dále vzhledem k obsahu protokolu o výslechu svědka mimo hlavní líčení sepsaného u Okresního soudu v Olomouci dne 14. 1. 2022, ve věci sp. zn. [spisová značka], byl vyslechnut znalec [příjmení] [jméno] [příjmení], znalec z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie, sexuologie. Znalec vypověděl, že u obžalovaného neshledal žádnou strukturovanou sexuální deviaci. V jeho případě šlo o typický příklad obsedantně kompulzivní závislosti na sextingu na internetu. U obžalovaného nezjistil patologickou závislost na alkoholu nebo drogách. Dle znalce se jedná o člověka, který není pedofilně orientován, je to klasický heterosexuál, nezjistil u něho žádnou výraznou přílnavost k dětem. Znalec také doplnil, že nepovažuje za velký problém skutečnost, že obžalovaný odmítl vyšetření falopletysmografem, neboť obžalovaný není parafilikem, ale je obsedantně kompulzivní

závislý člověk na internetovém sextingu. Znalec neshledal poruchu mentálních kapacit, jeho ovládací a rozpoznávací schopnosti měl v době činu zcela zachované. Dále se znalec zabýval tím, jak dohlížet na to, aby se obžalovaný nevrátil k dané závislosti. Konstatoval, že obsedantně kompulsivní porucha je psychiatrická záležitost. Ve většině případů podobných projednávané věci doporučuje uložit ochrannou ambulantní léčbu sexuologickou, a to vzhledem k sexuálnímu motivu. Znalec vysvětlil, že v daném ohledu však není jeho úmyslem léčba ve smyslu léčby nějaké choroby, ale jde o jakýsi dohled, aby se člověk s takovou závislostí k trestné činnosti opět nevrátil.

4. Obžalovaný svým jednáním po subjektivní i objektivní stránce naplnil všechny znaky skutkových podstat dvou přečinů. Dopustil se přečinu výroba a jiné nakládání s dětskou pornografií dle § 192 odstavce 1 trestního zákoníku, neboť ve svém mobilním telefonu přechovával dětskou pornografii, a to nejméně dvacet fotografií a tři videa daného charakteru. Dle komentářové literatury se „přechováním“ rozumí jakýkoliv způsob držení dětské pornografie, na délce přechovávání nezáleží, pachatel ji nemusí mít přímo u sebe, postačí, že jí má ve své moci, a za „dětskou pornografii“ lze pokládat např. snímky obnažených dětí v polohách vyzývavě předvádějících pohlavní orgány za účelem sexuálního uspokojení, dále pak snímky dětí zachycující polohy skutečného či předstíraného sexuálního styku s nimi, popř. i jiné obdobně sexuálně dráždivé snímky dětí. K námitce obhajoby, že v daném případě nejsou dány pornografické znaky ve smyslu vyzývacích poloh, sexuálních či jiných dráždivých aktivit, že v tomto smyslu byla intenzita jednání obžalovaného velmi nízká, a že lze pochybovat, zda se vůbec jednalo o pornografické dílo, je třeba uvést, že soud při seznámení se s obsahem spisového materiálu dospěl jednoznačně k opačnému závěru, tedy že se jednalo o pornografické dílo dle shora uvedeného hlediska. Ostatně obžalovaný tyto skutečnosti ani nečinil spornými. Oproti obžalobě soud upravil ve skutku po přehrání fotodokumentace pouze počet fotografií vykazující pornografické dílo (místo 23 fotografií je uvedeno 20 fotografií). Dále obžalovaný spáchal přečin zneužití dítěte k výrobě pornografie dle § 193 odstavce 1 trestního zákoníku, neboť přiměl, svedl a zneužil poškozenou nezletilou k výrobě pornografického díla, k pořízení fotografií, na nichž je v horní části těla obnažená, tj. zneužil její důvěry, využil svého vlivu, který vyplynul ze vzájemného vztahu a úmyslně v nezletilé vzbudil rozhodnutí účastnit se výroby (pořízení) předmětných fotografií. Oproti obžalobě byl do právní věty doplněn ještě v souladu se skutkovými zjištěními znak „svedl“. Z hlediska subjektivní stránky obžalovaný spáchal přečiny v úmyslu nepřímém dle § 15 odst. 1 písm. b) trestního zákoníku, neboť nepochybně s ohledem na povahu trestné činnosti obžalovaný věděl, že může porušit zájem na ochraně dětí před jejich sexuálním zneužíváním, v případě nezletilé poškozené také na jejím mravním a citovém vývoji, a pro případ, že tak činí, s tím byl srozuměn.

5. Jednání obžalovaného soud nekvalifikoval jako přečin ohrožování výchovy dítěte dle § 201 odst. 1 písm. a) trestního zákoníku tak, jak bylo uvedeno v obžalobě, podle které měl ohrozit rozumový a mravní vývoj poškozené tím, že jí sváděl k nemravnému životu. Ze skutku byla vypuštěna věta „nezletilou vedl záměrně k pohlavní nevázanosti, což jí mohlo s ohledem na věk ovlivňovat v jejím dalším způsobu života, zejména v jejím rozumovém, mravním a citovém vývoji.“ Popisované jednání obžalovaného netrvalo tak dlouhou dobu a nebylo takové intenzity, aby mohlo nepříznivě ovlivnit další vývoj nezletilé poškozené. Dle názoru soudu si nezletilá nemohla na základě jednání obžalovaného osvojit škodlivé návyky, sklony či zájmy, které by vedly k jejímu morálnímu úpadku či neschopnosti usměrňovat způsob svého života v souladu s obecnými morálními zásadami občanské společnosti.

6. Při rozhodování o druhu a výši trestu soud vycházel především z ustanovení § 39 odst. 1 trestního zákoníku, podle kterého je z hlediska stanovení druhu a výměry trestu rozhodná zejména povaha a závažnost činu, daná především způsobem provedení činu, jeho následky a osobou pachatele. Dle názoru soudu je závažnost činu mírně vyšší. To je dáno především osobou samotného obžalovaného, který již byl v minulosti opakovaně soudně projednáván, a ve vztahu k trestné činnosti dle 193 odst. 1 trestního zákoníku také okolnostmi trestné činnosti, neboť nelze přehlédnout naprosto hrozný obsah konverzace vedený obžalovaným s teprve desetiletou dívkou.

K osobě obžalovaného pak byly zjištěny následující skutečnosti. V opisu z evidence rejstříku trestů má celkem šest záznamů. K prvním třem záznamům, kdy byl odsouzen pro majetkovou trestnou činnost, nelze přihlížet, neboť se na něho hledí, jako by nebyl odsouzen. Čtvrtým záznamem je trestní příkaz Okresního soudu v Příbrami ze dne 11. 10. 2019, sp. zn. [spisová značka], pro přečin krádeže dle § 205 odst. 1 písm. a) trestního zákoníku, přečin neoprávněné opatření, padělání, pozměnění platebního prostředku dle § 234 odst. 1 trestního zákoníku, jímž byl odsouzen k podmíněnému trestu odnětí svobody v délce 12 měsíců se stanovením zkušební v délce tří let, tj. do 9. 11. 2022. Trestním příkazem Okresního soudu Plzeň – sever ze dne 30. 9. 2021, sp. zn. [spisová značka], byl odsouzen za přečin podvodu dle § 209 odst. 1 trestního zákoníku k trestu obecně prospěšných prací ve výměře 300 hodin a k trestu peněžitému. Ze sdělení Okresního soudu Plzeň – sever bylo zjištěno, že výkon trestů nebyl zahájen. Rozsudkem Obvodního soudu pro Prahu 6 ze dne 29. 11. 2021, sp. zn. [spisová značka], kde byl projednáván pro přečin krádeže dle § 205 odst. 2 trestního zákoníku, bylo upuštěno od uložení souhrnného trestu vzhledem k rozhodnutí Okresního soudu Plzeň – sever ze dne 30. 9. 2021. Dále bylo z rozsudku Okresního soudu v Olomouci ze dne 16. 6. 2022, č.j. [číslo jednací], zjištěno, že obžalovaný byl uznán vinným přečinem podvodu dle § 209 odst. 1 trestního zákoníku a byl mu uložen souhrnný nepodmíněný trest odnětí svobody v délce 16 měsíců (za současného zrušení výroku o trestu z trestního příkazu Plzeň – sever sp. zn. [spisová značka]), pro jehož výkon byl zařazen do věznice s ostrahou a povinnost k náhradě škody. Rozhodnutí není pravomocné, ve věci bylo podáno odvolání. V evidenci přestupků má vedeny dva přestupky z roku 2020 pro majetkovou trestnou činnost. Hodnocení věznice je kladné.

7. Obžalovaný byl odsouzen za dva trestné činy, proto bylo na místě ukládat trest úhrnný podle § 43 odst. 1 trestního zákoníku, tedy podle toho ustanovení, které se vztahuje na trestný čin z nich nejprísněji trestný. Dle § 193 odst. 1 trestního zákoníku byl ohrožen trestem odnětí svobody s trestní sazbou na jeden rok až pět let. Polehčovalo mu doznání, projevená lítost, soud přihlédl rovněž k jeho postoji v trestním řízení, k prohlášení skutečností v obžalobě za nesporné. Naopak obžalovanému přitěžovalo, že se trestné činnosti dopustil v době podmíněného odsouzení, a že se dopustil dvou přečinů. S ohledem na tyto skutečnosti, na povahu a závažnost trestné činnosti, je třeba obžalovanému uložit nepodmíněný trest odnětí svobody. Obžalovaný dosud nebyl ve výkonu trestu odnětí svobody, dále je třeba při stanovení výměry brát v potaz, kromě polehčujících okolností, také délku trestné činnosti a skutečnost, že mu bude s velkou pravděpodobností přeměněn i podmíněný trest odnětí svobody z rozhodnutí Okresního soudu v Příbrami. Za této situace je dle názoru soudu trest navrhovaný státním zastupitelstvím v délce dva a půl roku příliš přísný. Obžalovanému byl uložen proto nepodmíněný trest odnětí svobody při spodní hranici trestní sazby, a to v délce šestnácti měsíců. Pro výkon trestu byl zařazen do věznice s ostrahou, neboť byl ukládán nepodmíněný trest odnětí svobody za přečiny a obžalovaný v posledních pěti letech neuprchl, ani se nepokusil uprchnout z vazby, z výkonu trestu, z výkonu zabezpečovací detence. Podle § 70 odst. 2 písm. a) trestního zákoníku byl obžalovanému dále uložen trest propadnutí věci, a to jeho mobilního telefonu, neboť se jedná o věc, která byla nástrojem trestné činnosti. Pro úplnost je třeba dodat, že v daném případě nebyly splněny zákonné podmínky pro uložení ochranného ambulantního léčení sexuologického ve smyslu § 99 trestního zákoníku, proto nebylo ukládáno. Je tak zcela na obžalovaném, zda se podrobí nějaké psychoterapii kvůli své obsedantně kompulsivní poruše.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku je přípustné odvolání do osmi dnů od doručení ke Krajskému soudu v Plzni prostřednictvím Okresního soudu v Tachově. Rozsudek může odvoláním napadnout státní zástupce pro nesprávnost kteréhokoli výroku a je povinen v odvolání uvést, zda jej podává, byť i z části ve prospěch nebo neprospěch obžalovaného; obžalovaný pro nesprávnost výroku, který se ho přímo dotýká; poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody, pro nesprávnost výroku o náhradě škody. Osoba oprávněná napadat rozsudek pro nesprávnost některého jeho výroku může

jej napadat také proto, že takový výrok učiněn nebyl, jakož i pro porušení ustanovení o řízení předcházejícím rozsudku, jestliže toto porušení mohlo způsobit, že výrok je nesprávný nebo že chybí. Odvolání musí být ve lhůtě k jeho podání nebo v další lhůtě k tomu stanovené předsedou senátu soudu prvního stupně odůvodněno tak, aby bylo patrné, v kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo. Odsuzuje-li soud obžalovaného k nepodmíněnému trestu odnětí svobody a přiznává-li poškozenému alespoň zčásti nárok na náhradu škody nebo nemajetkové újmy v penězích nebo na vydání bezdůvodného obohacení, může poškozený požádat o vyrozumění o konání veřejného zasedání o podmíněném propuštění z trestu odnětí svobody. Žádost poškozený podává soudu, který rozhodoval v prvním stupni.

Okresní soud v Tachově

Tachov 26. října 2022

Mgr. Petra Psohlavcová
soudkyně